

Sygn. akt VIII U 110/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dorota Stańczyk
Protokolant:	sekr. sądowy Dagmara Nastaj

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 sierpnia 2018 roku w L.

sprawy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

z udziałem L. C., R. L. i A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 20 listopada 2017 roku numer (...)

z dnia 20 listopada 2017 roku numer (...)

z dnia 20 listopada 2017 roku numer (...)

1. oddala odwołania;

2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. kwotę 810 (osiemset dziesięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII U 110/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 20 listopada 2017 roku, znak: (...) stwierdził, że L. C. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 1 sierpnia 2016 roku do dnia 19 sierpnia 2016 roku jako osoba zatrudniona na podstawie umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Jednocześnie organ ustalił ubezpieczonemu podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości 1.752,00 złotych i zdrowotne w wysokości 1.554,72 złotych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że płatnik zawarł z L. C. umowę nazwaną umową o dzieło, której przedmiotem

było wykonanie nasadzeń wieloletnich krzewów, rewitalizacji terenu zielonego poprzez przycięcie krzewów oraz wysypanie rabat korą i kamykami na terenie zamawiającego. W ocenie organu czynności wykonywane w ramach tej umowy wskazują, iż w rzeczywistości była to umowa o świadczenie usług. W wyniku pracy ubezpieczony był zobowiązany do wykonania prostych i powtarzalnych czynności, które nie prowadziły do powstania nowego tworu o zindywidualizowanych cechach, który można poddać sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych (decyzja k. 3-6 akt ZUS dot. L. C.).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że L. C. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. W uzasadnieniu odwołujący się wskazywał, że strony łączyła umowa o dzieło w postaci nasadzenia roślin oraz wysypania korą i kamykami według projektu w szczegółowo określonym miejscu. W wyniku tych prac powstał konkretny rezultat, poddany weryfikacji przez zamawiającego. Tym samym w ocenie spółki umowa o dzieło nie może być traktowana jak umowa o świadczenie usług. Sprawa została zarejestrowana w tutejszym Sądzie pod sygn. akt VIII U 110/18 (odwołanie k. 3-5 akt VIII U 110/18).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 6-8 akt VIII U 110/18).

Decyzją z dnia 20 listopada 2017 roku, znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. stwierdził, że R. L. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 7 stycznia 2014 roku do dnia 25 stycznia 2014 roku jako osoba zatrudniona na podstawie umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Jednocześnie organ ustalił ubezpieczonemu podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości 1.869,00 złotych i zdrowotne w wysokości 1.658,55 złotych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że płatnik zawarł z R. L. umowę nazwaną umową o dzieło, której przedmiotem było jednorazowe doprowadzenie do stanu czystości garażu na terenie zamawiającego. Podobnie jak w decyzji dotyczącej L. C., tak również w tym przypadku organ uznał, że przedmiot umowy wskazuje na wykonywanie czynności w ramach starannego działania według umowy o świadczenie usług. Nie prowadziły do powstania nowego tworu o zindywidualizowanych cechach (decyzja k. 3-6 akt ZUS dot. R. L.).

W odwołaniu od powyższej decyzji spółka (...) wniosła o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że R. L. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. Odwołujący argumentował, że łącząca go z ubezpieczonym umowa powinna być traktowana jak umowa o dzieło, której przedmiotem było wykonanie dzieła w postaci czystego garażu oraz powierzchni wolnej od zabrudzeń. Umowa doprowadziła więc do powstania konkretnego rezultatu, który był zweryfikowany przez zamawiającego. Sprawa została zarejestrowana w tutejszym Sądzie pod sygn. akt VIII U 111/18 (odwołanie k. 2-4 akt VIII U 111/18).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 5-7 akt VIII U 111/18)

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2018 roku Sąd połączył powyższą sprawę ze sprawą VIII U 110/18 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia (postanowienie k. 9 akt VIII U 111/18).

Kolejną decyzją z dnia 20 listopada 2017 roku, znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. stwierdził, że A. S. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 1 czerwca 2015 roku do dnia 23 czerwca 2015 roku jako osoba zatrudniona na podstawie umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia u płatnika składek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Jednocześnie organ ustalił ubezpieczonemu podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości 2336,00 złotych i zdrowotne w wysokości 2072,97 złotych. Organ ponownie uznał, że umowa nazwana umową o dzieło łącząca płatnika z ubezpieczonym w rzeczywistości stanowiła umowę o świadczenie usług. Przedmiotem umowy było jednorazowe doprowadzenie do stanu czystości oraz zaimpregnowanie kostki brukowej na parkingu w K. K.. W ocenie organu czynności te nie prowadziły do powstania

dzieła i wymagały jedynie staranności działania, charakterystycznego dla umowy o świadczenie usług (decyzja k. 3-6 akt ZUS dot. A. S.).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zaskarżyła powyższą decyzję, domagając się jej zmiany poprzez stwierdzenie, że A. S. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. W uzasadnieniu argumentowała, że przedmiotem umowy było dzieło o zindywidualizowanych cechach, dające się poddać weryfikacji. W związku z tym umowa powinna być traktowana jak umowa o dzieło. Sprawa została zarejestrowana w tutejszym Sądzie pod sygn. akt VIII U 112/18 (odwołanie k. 2-4 akt VIII U 112/18).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 5-7 akt VIII U 112/18)

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2018 roku Sąd połączył powyższą sprawę ze sprawą VIII U 110/18 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia (postanowienie k. 9 akt VIII U 112/18).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił, co następuje:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. zajmuje się produkcją farb. Prezesem zarządu jest J. C. (zeznania J. C. k. 60v, 61v a.s.).

W dniu 7 stycznia 2014 roku spółka zawarła z R. L. umowę nr (...), określoną jako umowa o dzieło. Zgodnie z jej postanowieniami wykonawca zobowiązał się do wykonania dzieła w postaci jednorazowego doprowadzenia do stanu czystości garażu na terenie zamawiającego w W.. Termin rozpoczęcia wykonania dzieła został określony na dzień 7 stycznia 2014 roku, a zakończenia na dzień 25 stycznia 2014 roku. Wynagrodzenie zostało ustalone w wysokości 1.869,00 złotych, a jego wypłata została uzależniona od całościowego, zgodnego z umową i terminowego wykonania dzieła. W imieniu spółki umowę zawarł prezes zarządu J. C. (umowa k. 23 t. I akt kontroli ZUS).

W ramach umowy R. L. pracował przy czyszczeniu farby rozlanej na posadzce w garażu należącym do spółki (...). Korzystał przy tym ze swoich narzędzi w postaci szpachelki i drapaczki. Zainteresowany sam ustalał godziny wykonywania czynności. Po zakończeniu pracy prezes zarządu sprawdził poprawność jej wykonania (zeznania R. L. k. 32v, 34v a.s.; zeznania J. C. k. 61, 61v a.s.).

R. L. w dniu 31 stycznia 2014 roku wystawił rachunek nr (...) za umowę o dzieło na kwotę 1.869,00 złotych brutto, tj. 1.600,00 złotych netto. Wykonanie umowy oraz kwota do wypłaty została potwierdzona przez J. C. (rachunek k. 25 t. I akt kontroli ZUS).

W dniu 1 czerwca 2015 roku spółka (...) zawarła umowę nr (...), określaną jako umowa o dzieło, z A. S.. Przedmiotem umowy było dzieło polegające na jednorazowym doprowadzeniu do stanu czystości oraz zaimpregnowaniu kostki brukowej na parkingu w K. K.. Termin rozpoczęcia wykonania został określony na dzień 1 czerwca 2015 roku, a zakończenia na dzień 23 czerwca 2015 roku. Wynagrodzenie zostało ustalone w wysokości 2.336,00 złotych, a jego wypłata została uzależniona od całościowego, zgodnego z umową i terminowego wykonania dzieła. W imieniu spółki umowę zawarł prezes zarządu J. C. (umowa k. 227 t. I akt kontroli ZUS).

Swoją pracę wnioskodawca wykonywał przed halą i budynkiem biurowym spółki w K. K. przy użyciu swoich narzędzi. Do jego obowiązków należało pozamiatanie, wyczyszczenie i zabezpieczenie impregnatem kostki brukowej z rozlanej farby, rozsypanego surowca oraz żywicy. Zainteresowany sam ustalał w jakich godzinach będzie pracował. Jego praca była na bieżąco sprawdzana przez J. C. (zeznania A. S. k. 32v-33, 34v a.s.; częściowo zeznania J. C. k. 60v, 61v a.s.; protokół przesłuchania k. 357 t. II akt kontroli ZUS).

A. S. w dniu 1 lipca 2015 roku wystawił rachunek nr (...) za umowę o dzieło na kwotę 2.336,00 złotych brutto, tj. 2.000,00 złotych netto. Wykonanie umowy oraz kwota do wypłaty została potwierdzona przez J. C. (rachunek k. 229 t. I akt kontroli ZUS).

Rachunek A. S. został sporządzony przez księgowość spółki (protokół przesłuchania k. 357 t. II akt kontroli ZUS).

Wynagrodzenie zostało zrealizowane za pomocą przelewu bankowego (potwierdzenie przelewu k. 555 t. II akt kontroli ZUS).

W dniu 1 sierpnia 2016 spółka zawarła również umowę o dzieło nr (...) z L. C.. Wykonawca zobowiązał się do wykonania dzieła w postaci nasadzeń wieloletnich krzewów (7 sztuk), a także rewitalizacji terenu zielonego – przycięcie krzewów oraz wysypanie rabat korą i kamkami na terenie zamawiającego w W., według „Uproszczonego projektu obszarów zielonych na terenie spółki (...)”, który stanowił załącznik do umowy. Strony ustaliły termin wykonania zadania od dnia 1 sierpnia do dnia 19 sierpnia 2016 roku. Wypłata wynagrodzenia w wysokości 1.752,00 złotych została uzależniona od całościowego, zgodnego z umową i terminowego wykonania. W imieniu spółki umowę zawarł prezes zarządu J. C. (umowa k. 235 t. I, uproszczony projekt k. 569-573 t. II akt kontroli ZUS).

Przed wykonaniem umowy L. C. zapoznał się z projektem, który stanowił szkic roślin na terenie siedziby spółki. Do jego obowiązków należało jedynie uzupełnienie ubytków według tego szkicu. Nie dokonywał żadnych zmian w ogrodzie. Gdy stwierdził ubytek uzupełniał go korą, przycinał krzewy lub nasadzał nowe rośliny. W razie potrzeby zgłaszał w spółce potrzebę zakupu konkretnych roślin. Pracował przy użyciu swoich narzędzi w postaci sekatora, szpadla i grabi. Normy czasu pracy nie były ustalone, zainteresowany sam określał godziny pracy. W trakcie realizacji umowy pracownicy spółki (...) na bieżąco kontrolowali jego pracę (zeznania L. C. k. 31v-32 34v a.s.; zeznania J. C. k. 61-61v a.s.).

L. C. w dniu 19 sierpnia 2016 roku wystawił rachunek nr (...) za umowę o dzieło na kwotę 1.752,00 złote brutto, tj. 1.500,00 złotych netto. Zgodnie z rachunkiem w dniu 8 sierpnia 2016 roku zapłacono zaliczkę w wysokości 700,00 złotych. Wykonanie umowy oraz kwota do wypłaty została potwierdzona przez J. C. (rachunek k. 237 t. I, potwierdzenie przelewu k. 559 t. II akt kontroli ZUS).

Rachunek L. C. został sporządzony przez księgowość spółki i mu przedłożony (protokół przesłuchania k. 365 t. II akt kontroli ZUS).

Wynagrodzenie zostało zrealizowane za pomocą przelewu bankowego (potwierdzenie przelewu k. 561 t. II akt kontroli ZUS).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony w oparciu o wskazane dowody z dokumentów oraz na podstawie zeznań zainteresowanych i przedstawiciela odwołującej się spółki.

Zeznania R. L., A. S. oraz L. C. zostały uznane za wiarygodne. Wszyscy zeznawali na okoliczność wykonywania prac zgodnych z przedmiotem zawieranych umów. Wskazali, że wykonywali czynności określone w umowach. Ich zeznania zostały dodatkowo skonfrontowane z protokołami przesłuchań sporządzonymi w toku postępowania administracyjnego przed organem rentowym, co dodatkowo potwierdza ich wiarygodność. Z uwagi na bezpośrednie przesłuchanie zainteresowanych przed Sądem orzekającym, posiłkowe posłużenie się protokołami przesłuchania przed organem rentowym nie może być uznane za naruszenie zasady bezpośredniości w rozumieniu art. 235 k.p.c. Zeznania złożone przed Sądem są spójne z treścią zeznań zawartą w protokołach, które stanowią dokument urzędowy w myśl art. 244 § 1 k.p.c.

Zeznania J. C. zostały przez Sąd obdarzone wiarą w części. W przeważającym zakresie są one spójne z pozostałym materiałem dowodowym w postaci zeznań i dokumentów. Sąd wskazuje jednak na rozbieżność dotyczącą bieżącego kontrolowania pracy A. S.. J. C. wskazał, że zainteresowany nie był nadzorowany (k. 61 a.s.), natomiast A. S. zeznał, że J. C. na bieżąco przyglądał się jego pracy i w razie potrzeby udzielał wskazówek (k. 32v-33 a.s.). Drugą wersję potwierdza dodatkowo treść protokołu przesłuchania przed organem rentowym z dnia 10 sierpnia 2017 roku (pytanie 18 protokołu k. 357 t. II akt kontroli ZUS). Z tego względu Sąd uznał, że J. C. nadzorował na bieżąco wykonywane prace.

Dowody z umów o dzieło i rachunków znajdujących się w aktach ubezpieczeniowych nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Ich forma i treść nie budziły wątpliwości, w związku z czym zostały uznane za wiarygodne. Umowy o dzieło świadczą jedynie o ich sporządzeniu i złożeniu przez strony oświadczeń woli, a nie o ich rzeczywistym charakterze.

Sąd uznał, że zeznania M. R. nie są wiarygodne i nie mogą stanowić podstawy ustaleń faktycznych (k. 33-34 a.s.). Świadek był zatrudniony w spółce (...) na podstawie umów o pracę, zleceń oraz o dzieło. Organ rentowy zakwestionował umowę o dzieło uznając, że czynności wykonywane były w ramach umowy o świadczenie usług. Decyzja dotycząca M. R. nie została zaskarżona (k. 34 a.s.; k. 781-787 t. II akt kontroli ZUS). Zeznania świadka odnośnie rzeczywistego zakresu czynności wykonywanych przez R. L. oraz A. S. nie znalazły jednak potwierdzenia. Na gruncie zebranego materiału dowodowego nie ma podstaw do przyjęcia, że zainteresowani pracowali przy produkcji farby w trakcie trwania spornych w sprawie umów nazwanych umowami o dzieło. Taka okoliczność nie wynika z innych źródeł dowodowych, natomiast R. L. sprecyzował, że pracuje przy produkcji od 2015 roku, jednak w ramach umowy o pracę.

Sąd Okręgowy w Lublinie rozważył, co następuje:

Odwołania nie są zasadne i podlegają oddaleniu.

Zgodnie z art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778, tekst jedn. ze zm.) do zakresu działania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy między innymi realizacja przepisów o ubezpieczeniach społecznych, a w szczególności stwierdzanie i ustalanie obowiązku ubezpieczeń społecznych.

Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 4 powołanej ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Ponadto na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy zleceniobiorcy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu.

W toku postępowania wnioskodawca – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością – stał na stanowisku, że umowy łączące go z L. C., R. L. oraz A. S. nie stanowią umów o świadczenie usług, a umowy o dzieło, które nie skutkują powstaniem tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Cechy właściwe dla każdej z powyższych umów określone są w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 roku kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r., poz. 459, tekst jedn. ze zm.). Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Przedmiotem umowy jest zatem zobowiązanie do wykonania oznaczonego dzieła. Dzieło może mieć charakter materialny, jak i niematerialny, jednak zawsze powinno mieć samoistny byt, tzn. niezależny od przyjmującego zamówienie. Przedmiot świadczenia powinien być więc ściśle skonkretyzowany. Tym samym uznaje się, że umowa o dzieło jest umową rezultatu (wyrok SN z 10 lipca 2014 r., II UK 454/13, LEX nr 1495840).

Zakres przedmiotowy umowy zlecenia określa natomiast art. 734 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę zlecenie przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Nie wymaga się aby zachowanie osoby świadczącej usługę doprowadziło do osiągnięcia indywidualnie oznaczonego rezultatu. Inaczej zatem, niż w przypadku umowy o dzieło, gdzie ten rezultat jest wymagany dla wypełnienia dyspozycji art. 627 k.c. Tym samym, w przeciwieństwie do umowy o dzieło, umowa o świadczenie usług jest przykładem umowy starannego działania. Przedmiotem umowy o dzieło jest osiągnięcie z góry oznaczonego rezultatu, podczas gdy przedmiotem umowy o świadczenie usług jest jedynie staranne dążenie do osiągnięcia określonego rezultatu. Samo jego osiągnięcie nie należy już do treści zobowiązania.

Przechodząc do oceny umów łączących odwołującą się spółkę z ubezpieczonymi Sąd uznał, że żadna z nich nie spełnia warunków do uznania jej za umowę o dzieło. Przedmiotem umowy z dnia 1 sierpnia 2016 roku zawartej z L. C. było wykonanie określonej ilości nasadzeń wieloletnich krzewów (7 sztuk), a także rewitalizacja terenu zielonego poprzez przycięcie krzewów oraz wysypanie rabat korą i kamyczkami na terenie ogrodu. L. C. powyższe czynności miał wykonać według określonego szkicu ogrodu i tylko w sytuacji, gdyby zauważył ubytki niezgodne z otrzymanym projektem. Ubezpieczony nie dokonywał żadnych zmian w ogrodzie, nie przejawiał żadnej samodzielnej inicjatywy w nadaniu mu ostatecznego wyglądu. Jego praca charakteryzowała się wykonywaniem czynności powtarzalnych, niezbędnych dla utrzymania dotychczasowego stanu rzeczy. Istotą zawartej z nim umowy nie było bowiem nadanie ogrodowi odpowiedniego kształtu, który stanowiłby samodzielną, unikatową całość. Istotą było wykonanie czynności nasadzenia roślin i rewitalizacji terenu zielonego. Oznacza to, że nawet sposób osiągnięcia zamierzonego celu był z góry określony, a zatem nie prowadził do powstania nowego tworu i wymagał jedynie wykonania odpowiednich czynności. Nie można ich poddać testowi na istnienie wad fizycznych. Co więcej, prezes spółki J. C. przyznał, że raz w roku zatrudnia osobę, która ma zadbać o ogród. Celem umowy w rzeczywistości jest więc zachowanie odpowiedniego wyglądu, a nie powstanie nowego projektu i wykonania ogrodu. Umowy, której przedmiotem są usługi związane z dbaniem o rośliny nie można uznać za umowę o dzieło, lecz za umowę o świadczenie usług. Wykonywanie powtarzalnych czynności, takich jak pielenie, sadzenie, czy porządkowanie w pewnym przedziale czasowym nie może zostać zakwalifikowane jako umowa o dzieło z uwagi na ciągłość czynności i brak ich wyraźnie twórczego charakteru (wyrok SA w Gdańsku z dnia 31 sierpnia 2016 r., III AUa 564/16, Legalis nr 1533056).

Podobnie Sąd ocenił umowy łączące wnioskodawcę z R. L. oraz A. S.. Ich przedmiotem było wykonanie prac porządkowych w postaci jednorazowego doprowadzenia do stanu czystości odpowiednio garażu oraz kostki brukowej. W tych przypadkach również nie powstało osobne, zindywidualizowane dzieło. Zarówno kostka brukowa, jak i garaż znajdowały się już na terenie należącym do spółki, a ubezpieczeni byli odpowiedzialni jedynie za ich posprzątanie, co było istotą pracy. Doprowadzenie powierzchni do stanu czystości łączy się bowiem z wykonywaniem szeregu powtarzalnych czynności, podobnie jak późniejsze zaimpregnowanie (postanowienie SN z dnia 10 kwietnia 2018 r., II UK 265/17, Legalis nr 2490629; wyrok SA w Szczecinie z dnia 10 maja 2016 r., III AUa 487/15, Lex nr 2115546).

Nie uszło też uwadze Sądu, że Spółka (...) zawierała umowy zlecenia, których przedmiotem było m.in. wykonanie prac porządkowych polegających na sprzątnięciu magazynu (umowy k. 401, 419-421, 425, 429 t. II akt kontroli ZUS; zeznania A. S. k. 32v, 34v a.s.).

Dodatkowym argumentem przemawiającym za słusznością stanowiska organu rentowego jest zachowanie zleciodawcy, tj. J. C., który na bieżąco nadzorował postęp prac wykonywanych przez ubezpieczonych, a w razie uwag udzielał wskazówek. Oznacza to, że prezesowi zarządu zależało na starannym wykonywaniu czynności przez zatrudnionych i poddawał je nadzorowi. Kontrola wykonania usługi nie miała na celu oceny wykonania dzieła zgodnie z pierwotnymi parametrami zakreślonymi przez zamawiającego, a jedynie ocenę samego procesu pracy (wyrok SA w Gdańsku z dnia 23 lutego 2017 r., III AUa 1706/16, Legalis nr 1636872).

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd stwierdził, że L. C., R. L. oraz A. S. wykonywali pracę na rzecz (...) sp. z o.o. w ramach świadczenia usług, do których zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia, co niesie za sobą skutki w prawie ubezpieczeń społecznych w postaci powstania tytułu do objęcia ich obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi. Zaskarżone decyzje organu rentowego okazały się zatem prawidłowe, a odwołania podlegały oddaleniu, o czym Sąd orzekł w punkcie I wyroku.

O kosztach w punkcie II wyroku Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. Wysokość kosztów, na które składało się wynagrodzenie radcy prawnego, występującego w postępowaniu sądowym w imieniu organu rentowego, została ustalona na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265, tekst jedn.) w oparciu o wartość przedmiotu sporu. Wartość przedmiotu sporu w trzech połączonych sprawach wynosiła 640,29 złotych, 691,09 złotych oraz 861,68 złotych. Zgodnie natomiast z § 2 pkt 2 powołanego rozporządzenia stawki minimalne przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 500,00 złotych do 1.500,00 złotych wynoszą 270,00 złotych.

Zasadnym było więc zasądzenie od (...) sp. z o.o. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w L. kwoty 810,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (3 x 270,00 zł).

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w Lublinie, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.